

ОБЩИНА БЛАГОЕВГРАД

НАРЕДБА

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА БЛАГОЕВГРАД

(Наредбата е приета с Решение № 320, Протокол № 15 от заседание на Общински съвет Благоевград, проведено на 23.12.2008 г., изменена с Решение № 313, Протокол №16 от заседание на Общински съвет Благоевград, проведено на 29.12.2010 г., изменена с Решение № 513 по протокол №19 от 21.12.2012 г., изменена с Решение № 393 по протокол № 16 от 29.11.2013 г., изменена с Решение № 421 по протокол №17 от 20.12.2013 г. и Решение № 436, Протокол № 18 от 27.12.2013 г., изменена с Решение № 70 по Протокол №5 от 18.12.2015 г., изменена с Решение № 388 по Протокол № 17 от 30.09.2016 г., изменена с Решение № 466 по Протокол №21 от 23.12.2016 г., изменена с Решение № 5 по Протокол № 1 от 25.01.2019 г., изменена с Решение № 132 по Протокол № 8 от 28.06.2019 г., в сила от 20.04.2019 г., изменена с Решение № 170, Протокол № 9 от заседание на Общински съвет-Благоевград, проведено на 29.05.2020г., изменена с Решение № 393, Протокол № 14 от заседание на Общински съвет-Благоевград, проведено на 17.09.2021г., в сила от 07.10.2021 година, изменена с Решение № 334, Протокол № 14 от заседание на Общински съвет Благоевград, проведено на 16.09.2022 г., в сила от 03.10.2022 година, изменена с Решение № 506, Протокол № 19 от заседание на Общински съвет Благоевград, проведено на 23.12.2022 г., в сила от 01.01.2023 година), изменена с Решение № 33, Протокол № 4 от заседание на Общински съвет Благоевград, проведено на 29.12.2023 г., в сила от 01.01.2024 година), изменена с Решение № 585, Протокол № 16 от 20.12.2024г., в сила от 01.01.2025г.)

Глава първа Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Благоевград.

Чл. 2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. Туристически данък;
8. Данък върху таксиметров превоз на пътници.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси

(2) (Изм - Реш. 388, Пр. 17 от 30.09.2016 г., в сила от 01.01.2017г.) Когато общинския съвет не е определил размера на местните данъци по чл. 2, т. 1 - т. 7 за текущата година до края на предходната година, а

размера на местния данък по чл. 2, т. 8 до 31 октомври на предходната година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 4а. (1) (Нов - Реш. 70, Пр. 5 от 18.12.2015 г., в сила от 01.01.2016г.) Данъчните декларации по тази наредба се подават от данъчно задължените лица или от техни законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в „Държавен вестник“.

(2) Данъчните декларации по ал. 1 могат да се подават и по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) (Изм. - Реш. 313, Пр. 16 от 29.12.2010г., в сила от 01.01.2011г.) Невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от частни съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора **„Местни данъци“**

Раздел I **„Данък върху недвижимите имоти“**

Чл. 7. (1) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на общината поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии.

(3) Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост. Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) (Нова с Реш. 436, Пр. 18 от 27.12.2013 г., в сила от 01.01.2014г.) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) (Доп. реш. №313, Пр. 16 от 29.12.2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот **или съответната част от него**.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задълженото лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответна част от него.

(5) (Нова - реш. №313, Пр. 16 от 29.12.2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) За имот -държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 9. (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) (Нова - Реш. № 170, Пр.9 от 29.05.2020 г.) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване , може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.10. (1) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/ или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл.4,ал.1 от Закона за местните данъци и такси от възложителя на строежа в двумесечен срок след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) (Нова - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) (Нова - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал.1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) (Нова - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчнозадължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал.1.

(6) (Нова - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал.1 се подава в срока по чл.32 от Закона за местните данъци и такси . В случай, че не е подадена данъчна декларация по ал.1 от наследниците или заветниците , след изтичането на срока служителят по чл.4,ал.1 от Закона за местните данъци и такси образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) (Нова - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Подадената декларация от един съсобственик , съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели. Подадените данни по ал.2 от един възложител ползва останалите възложители.

(8) (Нова - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Не се изисква подаване на данъчна декларация , когато промяната в обстоятелствата , имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл. 10а (1) (Нова - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца през който са завършени.

(2) (Нова - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) (Нова - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Данъкът по ал.1 се дължи и в случаите , когато в двегодишен срокот завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен рок от съставяне на

констативен акт по чл.176, ал.1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

Чл. 11. (1) (Изм. - Реш. 70, Пр. 5 от 18.12.2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) (Изм. - Реш. 70, Пр. 5 от 18.12.2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(3) (Нова - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето / учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето / учредяването, се заплаща от прехвърлителя / учредителя преди прехвърлянето / учредяването.

(4) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) За недвижими имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиване.

(5) (Нова - Реш. 334, Пр. 14 от 16.09.2022 г.) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ. В тези случаи задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 13. (1) От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси, както следва:

1. общините, за имотите - публична общинска собственост;
2. държавата, за имотите - публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице и това лице не е освободено от данък;
3. (отменено)
4. читалищата;
5. сградите - собственост на чужди държави, в които се помещават дипломатически и консулски представителства, при условията на взаимност;
6. (отменено)
7. сградите на Българския червен кръст и на организациите на Червения кръст, регистрирани в друга държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;
8. сградите на висшите училища и академие, използвани за учебен процес и научна дейност;
9. (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Храмовете и манастирите, предназначени за богослужебна дейност, заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната, както и молитвените домове заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната; молитвените домове, храмовете и манастирите трябва да са вписани в регистъра по чл.12, ал.3 от Закона за вероизповеданията .
10. парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди;
11. (отменено)
- 11а. сградите - културни ценности, когато не се използват със стопанска цел;
12. музеите, галериите, библиотеките;
13. имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт;
14. (отменено)
15. временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация;
16. (доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.)
17. недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са в състояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се

използват от държавата, общините, обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите;

18. (Изм. - Реш. 70, Пр. 5 от 18.12.2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление „В“, и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление „С“, издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и Наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок 7 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) за срок 10 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата;

19. (Изм. - Реш. 70, Пр. 5 от 18.12.2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) Сградите, въведени в експлоатация след 1 януари 1990 г. и преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление „С“, и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление „D“, издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и Наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок три години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) за срок 5 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата.

(2) (Изм. сРеш.436, Пр. 18 от 27.12.2013 г., в сила от 01.01.2014г.) Освобождаването по ал. 1, т. 1, 2, 4, 7, 8 и 9 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им дейност.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат съответно и за части от имоти.

(4) (Изм. сРеш.436, Пр. 18 от 27.12.2013 г., в сила от 01.01.2014г.) За имотите по ал. 1, т. 17, правото на собственост върху които е възстановено преди 1 януари 1999 г., петгодишният срок започва да тече от тази дата, а за имотите, собствеността върху които е възстановена след тази дата, този срок започва да тече от месеца, следващ месеца на възстановяването.

(5) (Нова. Реш.436, Пр. 18 от 27.12.2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) Освобождаването от данък по ал.1, т. 18 и 19 се прилага за общ срок за съответната сграда, не по-дълъг от 10 години.

(6) (Нова - Реш. №466, Пр.№21 от 23.12.2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 18 и т. 19 не се прилага в случаите, в които сградата е получила сертификат с клас на енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства.

Чл. 14. (1) (Нова - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Данъкът се определя от служител на общинската администрация по местонахождението на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

(2) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината на територията, на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Чл. 15. (1) (Изм. - Реш. № 585, Пр. № 16 от 20.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2,4 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

(2) (Отм. - Реш. 132, Пр. 8 от 28.06.2019 г., в сила от 20.04.2019 г.)

Чл. 16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 17. (1) (Изм. - Реш. 313, Пр. 16 от 29.12.2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка

съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси., а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 18. (1) (Изм. - Реш. 70, Пр. 5 от 18.12.2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи и съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) (Нова - Реш. 5, Пр. 1 от 25.01.2019 г., в сила от 01.01.2019 г.) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22 от Закона за местните данъци и такси, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 20. (Отм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 и чл.17 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущество в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на общината.

Чл. 23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(4) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 25. (Изм. - Реш. 334, Пр. 14 от 16.09.2022г.) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 31 от ЗМДТ или техни законни представители подават декларации по реда и сроковете предвидени в чл. 32 от ЗМДТ.

Чл. 26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца - 0,7 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 - 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 и чл. 39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 30. (1) (Изм. - Реш. 5, Пр. 1 от 25.01.2019г., в сила от 01.01.2019г.) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (Отм.. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020г.) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл. 31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 32. (1) Обект на облагане с данък са имуществовата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) (Нова - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижим имот и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) (Изм. – Решение 334, Пр. 14 от 16.09.2022 г.) Алинея 1 не се прилага за:

1. моторни превозни средства, внесени в страната като нови;
2. превозни средства, за които приобретателят е в чужбина и за които няма последваща регистрация за движение в страната;

3. превозни средства с прекратена регистрация на основание тотална щета и за които няма последваща регистрация за движение от нов приобретател в страната.

(5) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 34 (1) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществовата в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност- към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(2) Имуществовата се оценява по реда на чл.46, ал.2 от закона за местните данъци и такси.

Чл. 35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

- а) 0,5 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 3,5 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) (Изм. - Реш. № 585, Пр.№ 16 от 20.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер на 2,9 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна – върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл.44, ал.3 от Закона за местните данъци и такси –към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост.

(3) (Нова - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал.2, лицата получили имущество, подават декларация по чл. 49, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси за обогатенето му с данъки заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) (Нова - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Декларация по ал.3 не се подава в случаите предвидени в чл. 49, ал. 4 от Закона за местните данъци и такси .

Чл. 37а (Нов - Решение 334, Пр. 14 от 16.09.2022 г.) В едномесечен срок от получаване на уведомлението по чл. 51, ал. 1 от ЗМДТ, служителят в общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 40. (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинска администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице. "

(2) (Изм. - Реш. 70, Пр. 5 от 18.12.2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага в случаите по чл. 54, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси.

(3) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020г.) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл. 54 от Закона за местните данъци и такси. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси, като в случай, че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните налични в общината и в регистъра на населението.

(4) (Нова - Решение 334, Пр. 14 от 16.09.2022 г.) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрация на превозното средство.

(5) (Нова - Решение 334, Пр. 14 от 16.09.2022г.) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 3 или с подаване на нова данъчна декларация.

(6) (Нова - Решение 334, Пр. 14 от 16.09.2022г.) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(7) (Нова - Решение 334, Пр. 14 от 16.09.2022 г.) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане.

(8) (Нова - Решение 334, Пр. 14 от 16.09.2022г.) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл. 41. (1) (Изм. - Реш. 585, Пр. 16 от 20.12.2024 г., в сила от 01.01.2025г.) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т; **ИмК** е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1; **ЕК** е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{СкW} \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общинския съвет с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

- а) до 55 kW включително - **0,60 лв.** за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително - **0,81 лв.** за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително - **1,65 лв.** за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително - **1,85 лв.** за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително - **2,40 лв.** за 1 kW;
- е) над 245 kW - **3,15 лв.** за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя от общинския съвет в зависимост от екологичната категория на автомобила с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

Екологична категория

Коефициент

без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“ - **1,40**

„Евро 3"	1,1
„Евро 4"	1
„Евро 5"	0,70
„Евро 6" и „EEV"	0,50

(2) (Изм. - Реш. 5, Пр. 1 от 25.01.2019 г., в сила от 01.01.2019 г.) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в следните размери:

1. товарно ремарке - **5 лв.**
2. къмпинг ремарке - **10 лв.**

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **10 лв.**, а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително - **12 лв.**
2. над 125 до 250 куб. см включително - **25 лв.**
3. над 250 до 350 куб. см включително - **35 лв.**
4. над 350 до 490 куб. см включително - **50 лв.**
5. над 490 до 750 куб. см включително - **75 лв.**
6. над 750 куб. см - **100 лв.**

(4) (Изм. - Реш. 5, Пр. 1 от 25.01.2019 г., в сила от 01.01.2019 г.) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), на базата на общото тегло в размер, както следва:

1. до 400 кг включително - **4 лева;**
2. над 400 кг - **6 лева.**

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача - **50 лв.**
2. над 22 места, вкл. мястото на водача - **100 лв.**

(6) (Изм. - Реш. 5, Пр. 1 от 25.01.2019 г., в сила от 01.01.2019 г.) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер на **15 лева** за всеки започнати 750 килограма товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по- малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8 лв.	28 лв.
	18	20	28 лв.	64 лв.
	20	22	64 лв.	147 лв.
	22	25	190 лв.	342 лв.
	25	26	342 лв.	600 лв.
	26	28	342 лв.	600 лв.
	28	29	331 лв.	399 лв.
	29	31	399 лв.	655 лв.
	31	33	655 лв.	909 лв.
	33	38	909 лв.	1381 лв.
	38	-	1007 лв.	1369 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	640 лв.	888 лв.
	38	40	888 лв.	1228 лв.
	40	-	1228 лв.	1817 лв.

(Изм. - Реш. 5, Пр. 1 от 25.01.2019 г., в сила от 01.01.2019 г.) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите е в размер на **100 лева**.

(8) (Изм. - Реш. 5, Пр. 1 от 25.01.2019 г., в сила от 01.01.2019 г.) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер от **100 лева**.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително - **5 лв.**
2. над 18 kW до 37 kW включително - **7 лв.**
3. над 37 kW - **10 лв.**

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер - **25 лв.**

(12) (Изм. - Реш. 5, Пр. 1 от 25.01.2019 г., в сила от 01.01.2019 г.) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер на **50 лева**.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	3	30 лв.	61 лв.
	13	14	61 лв.	168 лв.
	14	15	168 лв.	237 лв.
	15	-	237 лв.	536 лв.
Б) с три оси	15	17	61 лв.	106 лв.
	17	19	106 лв.	217 лв.
	19	21	217 лв.	282 лв.
	21	23	282 лв.	434 лв.
	23	-	434 лв.	675 лв.
В) с четири оси	23	25	282 лв.	286 лв.
	25	27	286 лв.	446 лв.
	27	29	446 лв.	708 лв.
	29	-	708 лв.	1050 лв.

(14) (Нова - Реш. 5, Пр. 1 от 25.01.2019 г., в сила от 01.01.2019г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **1 лв.** за всеки започнат бруто тон;
2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1 лв** за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,10** лв за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;
3. за един джет - в размер **100 лв.**
4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **20 лв.** за всеки започнат бруто тон;
5. за скутери - в размер **2,70 лв.** за киловат;
6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,14 лв.** за киловат;
7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0,50 лв.** за тон максимална товароносимост.

Чл. 43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети - **20 лв.** за всеки започнат тон максимално летателно тегло;
2. за параплан - **12 лв.**
3. за делтаплан - **12 лв.**
4. за мотоделтаплан - **20 лв.**
5. за свободен балон - **30 лв.**
6. за планер - **30 лв.**

Чл. 44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 45. (1) (Отменена с Реш. 5, Пр. 1 от 25.01.2019 г., в сила от 01.01.2019 г.)

(2) (Изм. - Реш. 5, Пр. 1 от 25.01.2019 г., в сила от 01.01.2019 г.) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ - с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси данък.

(3) (Изм. - Реш. 5, Пр. 1 от 25.01.2019 г., в сила от 01.01.2019 г.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕУ“ - с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от Закона за местните данъци и такси данък.

(4) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабопоселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(5) (Отм. - Реш. 132, Пр. 8 от 28.06.2019 г., в сила от 20.04.2019 г.)

Чл. 46. (1) (Изм. - Реш. 70, Пр. 5 от 18.12.2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (Нова - Решение 334, Пр. 14 от 16.09.2022г.) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.

(4) (Нова - Решение 334, Пр. 14 от 16.09.2022г.) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 47. (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, в случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси - в приход на общината, по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл. 48. (1) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020г.) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв.,
и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за доставки на услуги по чл. 97а и услуги за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 48 от Наредбата. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегетира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл. 51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(7) *(Нова - Решение 334, Пр. 14 от 16.09.2022 г.)* Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от Приложение № 4 към Глава втора, Раздел VI от ЗМДТ, дължат данък само за дейността по т. 3 от приложението.

(8) *(Нова - Решение 334, Пр. 14 от 16.09.2022 г.)* При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят - включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на Приложение № 4 към Глава втора, Раздел VI от ЗМДТ.

Чл. 52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. (Изм. - Реш. 313, Пр. 16 от 29.12.2010 г., в сила от 01.01.2011г.) физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 -36 от приложение № 4, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която

определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага.

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020г.) лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 53 от Наредбата е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 51, ал. 4 от Наредбата данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал. 1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020г.) Лицата декларират с декларация по ал. 1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 49, ал. 1 и 2 от Наредбата през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 49, ал. 1 и 2 от Наредбата.

Чл. 54. (1) Данъчните декларации по чл. 53 се подават в общината, на територията, на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл. 55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва: за първото тримесечие - до 31 януари; за второто тримесечие - до 30 април; за третото тримесечие - до 31 юли; за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 53 от Наредбата, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 54, ал. 2 от Наредбата данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл. 56. (Изм. и доп. - Решение 334, Пр. 14 от 16.09.2022г.) Лицата по чл. 48, ал. 1 от Наредбата заплащат патентен данък в размерите, посочени в Приложение № 2, в зависимост от местонахождението на обекта на територията на общината. Когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от

постоянно място, за целите на определяне на размера на патентния данък за местонахождение на обекта се смята постоянният адрес на лицето.

Раздел VI

Туристически данък

(Нов - Реш. 313, Пр. 16 от 29.12.2010 г., в сила от 01.01.2011 г., изменен с Решение № 393, Протокол №16 от 29.11.2013 г. и Решение № 425, Протокол № 17 от 20.12.2013г.)

Чл. 57 (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) *(Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020г.)* Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на Община Благоевград по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма. Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(4) *(изм. – Реш. № 393, Протокол № 14 от 17.09.2021г., в сила от 07.10.2021г.)* Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за предоставените нощувки през предходната календарна година.

Чл. 58 (1) *(Изм. - Реш. 585, Пр. 16 от 20.12.2024г., в сила от 01.01.2025г.)* Туристическият данък за всяка нощувка за населените места на територията на Община Благоевград съобразно категорията или регистрацията на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма е в размер, както следва:

1. за места за настаняване

а) категория 1 звезда – 0,50 лв. за нощувка;

б) категория 2 звезди – 0,60 лв. за нощувка;

в) категория 3 звезди - 0,70 лв. за нощувка;

г) категория 4 звезди - 0,80 лв. за нощувка;

д) категория 5 звезди - 2,00 лв. за нощувка;

2. за туристическите хижи и туристическите спални

а) категория 1 еделвайс - 0,50 лв. за нощувка;

б) категория 2 еделвайса - 0,60 лв. за нощувка;

в) категория 3 еделвайса - 0,70 лв. за нощувка.

(2) *(Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020г.)* Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(Отменена с Решение № 513 по протокол №19 от 21.12.2012г., в сила от 21.04.2012г.) **(4)** *Когато сборът на данъка по ал. 2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средството за подслон, мястото за настаняване или туристическата хижа, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средството за подслон, мястото за настаняване и туристическата хижа до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.*

(Отменена с Решение № 2513 по протокол №219 от 21.12.2012г., в сила от 21.04.2012г.) **(5)** Разликата по ал. 4 се определя по следната формула:

$$P = (РД \times ПК \times Д \times 30/100) - ДД,$$

където:

P е разликата за внасяне;

РД - размерът на данъка по ал. 1;

ПК - пълният капацитет на броя на леглата в средството за подслон, мястото за настаняване или туристическата хижа за календарната година; *Д* - брой дни в годината;

ДД - сборът на дължимия данък по ал. 2 за календарната година.

Чл. 59. (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020г.) Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма."

Раздел VII

„Данък върху таксиметров превоз на пътници“

(нов - Решение № 388, Протокол 17/30.09.2016 г., в сила 01.01.2017г.)

Чл. 59. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) Данъчно задължените лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от Кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

Чл. 60. (1) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници е в размер на 600 /шестстотин/ лева.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 61. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчната декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7- дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 62. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на съответната община, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 63. (1) (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020г.) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 60;

БМ е броят на месеците от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) (Изм. - Реш. 5, Пр. 1 от 25.01.2019г., в сила от 01.01.2019 г.) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП - платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ - броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ - оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

чл. 64. (1) Данъкът по чл. 60 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

(2) Възстановяване на надвнесен данък по чл. 63, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. За 2008 г. размера на местните данъци се определя в срок до 29 февруари 2008 г. В случай, че в този срок не е определен размер за местните данъци, за 2008 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък - размерите, които са били в сила за 2007 г.

§ 2. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имущество по чл. 33, ал. 1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 3. (1) За 2008 г. първата и втората вноса на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата вноса на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл. 61н, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§ 5. (1) За 2008 г. първата и втората вноса на окончателния годишен (патентен) се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 7. Тази наредба се издава на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от 29.02.2008 г.

§ 8. Наредбата е приета с Решение № 50, Протокол № 5 от заседание на Общински съвет Благоевград, проведено на 29.02.2008 г.

§ 9. Наредбата е приета с Решение № 320, Протокол № 15 от заседание на Общински съвет Благоевград, проведено на 23.12.2008 г.

§ 10. Измененията и допълненията на наредбата са приети с Решение № 313 от 29.12.2010 г. по Протокол № 16 и влизат в сила от 01.01.2011 г., а чл. 58 влиза в сила от 01.02.2011 г.

§ 11. Измененията и допълненията на наредбата са приети с Решение № 425 от 20.12.2013 г. по Протокол № 17 и Решение № 436 от 27.12.2013 г. по Протокол № 18 и влизат в сила от 01.01.2014 г.

§ 12. Измененията и допълненията на наредбата са приети с Решение № 436, Протокол № 18 от 27.12.2013 г. и влизат в сила от 01.01.2014 г.

§ 13. Измененията и допълненията на наредбата са приети с Решение № 70, Протокол № 5 от 18.12.2015 г. и влизат в сила от 01.01.2016 г.

§ 14. Измененията и допълненията на наредбата са приети с Решение № 388, Протокол № 17 от 30.09.2016 г. и влизат в сила от 01.01.2017 г.

§ 15. Измененията и допълненията на наредбата са приети с Решение № 466, Протокол № 21 от 23.12.2016 г. и влизат в сила от 01.01.2017 г. с изключение на изменението в разпоредбата на чл. 37, ал. 3, което влиза в сила, **считано от 01.01.2018 г.**

§ 16. Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Благоевград е приета по Протокол № 1 от заседание на Общински съвет Благоевград проведено на 25.01.2019 година и влиза в сила, **считано от 01.01.2019 г.**

§ 17. Измененията и допълненията на наредбата са приети с Решение № 132, Протокол № 8 от 28.06.2019 г. и влизат в сила от 20.04.2019 г.

§ 18. Измененията и допълненията на наредбата са приети с Решение № 170, Протокол № 9 от 29.05.2020г. и влизат в сила съобразно съответните разпоредби в Закона за местните данъци и такси.

§ 19. Измененията и допълненията на наредбата са приети с Решение № 393, Протокол № 14 от заседание на Общински съвет Благоевград, проведено на 17.09.2021 г., в сила от 07.10.2021 година.

§ 20. Измененията и допълненията на наредбата са приети с Решение № 334, Протокол № 14 от заседание на Общински съвет Благоевград, проведено на 16.09.2022г., в сила от 03.10.2022 година.

§ 21. (Нов - Реш. 506, Пр. 19 от 23.12.2022г., в сила от 01.01.2023г.) За 2023 г., данъкът върху таксиметров превоз на пътници е в размер на 300 /триста/ лева.

§ 22. (Нов - Реш. 506, Пр. 19 от 23.12.2022 г., в сила от 01.01.2023г.) § 21 не се прилага в случай, че за 2023 година със закона за ДБРБ общините получат компенсация от държавния бюджет за намалението в приходите от данък върху таксиметров превоз на пътници в размер, определен въз основа на разликата между размера на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници за 2022 г., определен в наредбата на общинския съвет и минималния годишен размер на данъка по чл. 61ф от Закона за местните данъци и такси.

АНТОАНЕТА БОГДАНОВА /п/

Председател на Общински съвет Благоевград

3. Приложение № 1 към чл. 50.

I-ва	Градска част; ж.к "Освобождение"; ж.к "Запад"; кв. "Баларбаши"; кв. "Вароша"; парк "Ловен дом" с граници: бул. "Димитър Солунски", до кръстовището сул. "Ал. Стамболийски", ул. "Промишлена", по границата на "Казармен район", ул. "14-ти полк", до кръстовището с ел. "Свобода", в началото на ул. "TV Андрейчин", ул. "Делвинска" и строителните граници на града.
II-ра	Кв. "Грамада"; Промислена зона; кв. "Бялата висота"; ж.к "Ален мак"; ж.к "Еленово-1"; ж.к "Еленово - II"; ж.к "Орлова чука"; ж.к "Струмско"; кв. "Струмско"
III -та	- извън границите описани във II -ра зона и Кметства

ТАРИФА
ЗА ВИДОВЕ ПАТЕНТНИ ДЕЙНОСТИ И ГОДИШНИ РАЗМЕРИ НА ДАНЪКА

Вид патентен данък лв.	I зона лв.	II зона лв.	III зона лв.
1	2	3	4
1. (Изм. - Реш. 170, Пр. 9 от 29.05.2020 г.) Места за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди или регистрирани по Закона за туризма – данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта	240	200	100
2. Заведения за хранене и развлечения, вкл. открити площи:			
а) Ресторанти			
1 -2 звезди - за място за консумация	18	15	8
3 звезди - за място за консумация	36	30	15
б) Заведения за бързо обслужване:			
1 -2 звезди - за място за консумация	10	8	5
3 звезди - за място за консумация	24	20	10
в) Питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е":			
1 -2 звезди - за място за консумация	10	8	5
3 звезди - за място за консумация	24	20	10
г) Кафе - сладкарници:			
1 -2 звезди — за място за консумация	10	8	5
3 звезди - за място за консумация	36	30	15
д) Барове: -Дневни:			
2 звезди - за място за консумация	36	30	15
3 звезди - за място за консумация -Нощни:	62	52	25
2 звезди - за място за консумация	47	39	20
3 звезди - за място за консумация	78	65	30
е) Бюфети, каравани и павилиони - за обект	360	300	200
3. Търговия на дребно до 100 кв.м. нетна търговска площ на обекта за 1 кв. м. нетна търговска площ	20	17	10
4. Платени паркинги - за брой място за паркиране	108	90	40
5. Дърводелски услуги - за обекта	600	500	417
6. Шивашки, кожарски и плетачни услуги — за обекта	648	540	324
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни материали - за обекта	1800	1500	1250
8. Обущарски и шапкарски услуги - за обекта	108	90	54
9. Металообработващи услуги - за обекта	900	750	625
10. Бръснарски и фризьорски, ветеринарно — фризьорски услуги - за работно място	730	608	250
11. Машинописни и/или копирни услуги - на брой устройство	580	508	300
12. Козметични услуги, поставяне на	756	630	400

татуировки - за работно място			
13. Маникюр, педикюр - за работно място	406	338	200
14. Часовникарски услуги - за обекта	376	313	188
15. Тапицерски услуги - за обекта	520	438	365
16. Автомивки, ремонт, регулиране и балансиране на гуми - за обекта	1070	890	742
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и др. услуги по техническото обслужване и ремонт на МПС - за обекта	1620	1350	1125
18. Ремонт на електро - и водопроводни инсталации - за обект	486	405	338
19. Стъкларски услуги - за обект	648	540	450
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудиовизуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти - за обекта	833	694	578
21. (Отменена с Реш. 5, Пр. 1 от 25.01.2019 г., в сила от 01.01.2019 г.)	-	-	-
22. Компаньонки и компаньони - за обекта	3000	3000	3000
23. Масажистки и масажисти - за обекта	900	900	900
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - за обекта	2000	2000	2000
25. Фотографски услуги - за обекта	900	750	625
26. Санитарни възли, наети под аренда - за обекта	408	340	283
27. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - за обекта	3000	3000	3000
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини - за обекта	198	198	99
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги - за обекта	98	98	50
30. Заложни къщи	6000	6000	6000
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература - за обекта	226	188	157
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника /копирни апарати, факс апарати, принтери и други - за обекта	1194	995	830
33. Игри с развлекателен и спортен характер — за брой съоръжения: а) Развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон	198	198	198
б) Мини-футбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, мини баскетбол, бридж, табла	26	26	26
в) зали за боулинг и кегелбан - за игрален коридор и билиард - за маса	140	140	140
34. Фитнес центрове и спортни зали - лева за 1 кв. м. - за 1 фитнес уред	4/кв.м 840	2/кв. м 400	1.50/кв. м 300
35. Химическо чистене, пране и гладене - на брой съоръжения	440	440	370

36. Мелничарски услуги:	
а) Мелници за брашно - на линеен см от дължината на млевната линия	18
б) Мелници за фураж — стационарни	600
37. Услуги с атрактивен характер: а) лодки - на брой	450
б) влакчета — за място	30
в) фаетони - за място	75
г) водни колела, вкл. надуваеми, водни увеселения - на брой оборудване	150
д) зимни ски /вкл. ски с екипировка/, зимни кьнки, сноубордове, шейни — на брой оборудване	150
е) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши - за място	150
ж) детски колички и моторчета - за брой	150
з) стрелбища - на брой стрелбище	300
38. Обучение на водачи на МПС - за брой МПС в следните размери:	475
а) мотопеди, мотоциклети	
б) други МПС	950
39. Услуги "Пътна помош" на пътни превозни средства - за брой МПС	3000
40. Услуги със земеделска и горска техника — за брой техника:	330
а) комбайн	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини	110
в) прикачни, навесни и стационарни машини	11